

Rasmussen: Da der gives mig Leilighed dertil, vil jeg gjøre opmærksom paa, at Bureauchefens Opmærksomhed i forrige Samling blev henledet paa denne Sag, og han lovede den Gang, at Berigtigelsen skulde blive optagen i Tillæget, men det er ikke sket.

Formanden: En Forglemmelse er jo mulig paa alle Steder. I ethvert Tilfælde er det jo vel, at Feilen nu er bleven oplyst.

B. Solm: Jeg skal ikke indlade mig paa at imødegaa det ærede Medlem for: Kjøbenhavns 6te Valgtreds (Sindenburg), idet jeg fuldstændig kan henholde mig til, hvad der i Dag blev udtalt af den ærede Ordfører for Forslagsstillerne (Lermansen); det er jo ogsaa bekendt, at det førstnævnte ærede Medlem i de fleste Tilfælde indtager et Standpunkt, som er meget forskjelligt fra det, det store Flertal i Thinget indtager. Der er kun et Punkt i hans Foredrag, imod hvilket jeg maa gjøre en bestemt Indsigelse; det er imod den Bemærkning af ham, at Følgen af, at dette Forslag blev ophævet til Lov, vilde blive, at de Fattige ikke længere vilde kunne faae den Lægehjælp, som de nu saa nemt faae. Jeg antager, at det ærede Medlem har set noget for meget med Kjøbenhavnske Dine, og ikke har tænkt paa, at der ogsaa er Landboere til. Hvorledes er Stillingen for Liden? Den er saaledes, at de, der faae Fattighjælp, og de mere Velhavende, let kunne faae Lægehjælp, men at den Klasse, som staar derimellem, den store Middelflasse for Liden, har meget ondt ved at faae Lægehjælp. Jeg skal ikke opholde mig videre ved det ærede Medlems Udtalelser, men jeg har troet, at man burde nedlægge en Protest imod den nævnte Bemærkning af ham. — Derimod vil jeg opholde mig lidt længere ved det Foredrag, vi hørte af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgtreds (Casse), idet han i det Hele udtalte sig meget velvillig overfor Forslaget, medens hans Modstand imod det efter det Indtryk, jeg fik af hans Ord, egentlig mest berode paa, at han var bange for at gaa saa vidt, forinden man havde erhvervet Oplysninger fra Sagtyndige. Jeg maa tilstaa, at jeg i mange andre Tilfælde kan være enig med det ærede Medlem i, at det, naar man skal gaa ind paa Reformen, er ønskeligt at faae Oplysninger fra Sagtyndige; men i dette Tilfælde er jeg temmelig sikker paa, at de Oplysninger, Regjeringen vilde faae, vilde være høist forskjellige. Jeg er bleven beskymet deri ved at høre den høitærede Ministers Udtalelser, idet han sagde, at det var vist, at man fra mange Sider var enig om, at der trængtes til en Reform i denne Retning, og at det ikke var en enkelt Samfundsklasse, men forskjellige Samfundsklasser, som mente dette; jeg antager her, efter, at Regjeringen omtrent vilde være ligesaa klog efter at have faaet disse Oplysninger, som

den var i Forveien. Det ærede Medlem sagde endvidere, at han ønskede, at et saadant Forslag skulde komme fra Regjeringen, og deri kan jeg være fuldstændig enig med ham, men man er jo desværre i det Tilfælde, at den høitærede Minister ikke tror det rigtigt at fremkomme med et saadant Forslag, og som Følge deraf er man nødsaget til selv at indbringe det, om man end villig maa erkende, at det havde været heldigere, hvis Forslaget var kommet fra Regjeringen. Det ærede Medlem indvandt imod selve Forslaget, at der burde sætte bestemte Tilfælde, hvori Befølgende skulde straffes. Jeg er noget i Tvivl om, hvorvidt dette vilde være rigtigt, fordi man, hvis man virkelig vil gaa ind paa Tanken, maa være sig bevidst, at man, naar et Menneske kan kurere for en enkelt Sygdom, maa se noget bort fra enten den er af den ene eller den anden Art. Der er derfor ogsaa en Bestemmelse i selve Forslaget, som jeg er noget imod, nemlig Bestemmelsen i § 1. b. om, at uegaminerede Personer ikke maa behandle Sindsyge. Det er mig nemlig et Tilfælde bekendt, hvori en Sindsyge forjæves havde søgt Læge, men hvor en Mand, hvis Navn er bekendt her i Rigsdagen, og som er straffet for uberettiget Lægevirkfomhed, nemlig Pastor Hafs, kurerede ham. Saadanne Tilfælde kunne maaske oftere indtræde, og jeg tror derfor, man skal være meget varsom med at nævne enkelte Sygdomme. Jeg skal ogsaa gjøre opmærksom paa, at man i den Egn, hvor jeg hører hjemme, ikke sjældent hører Læger ligefrem henvisse til kloge Røner med Hensyn til den engelske Syge hos Børn, idet de sige, at Saadanne langt lettere kunne kure den Sygdom end Lægerne. Jeg tror som Følge af det Anførte, at det vilde være uheldigt, om man her vilde fremdrage enkelte bestemte Sygdomme, som det under Strafansvar skulde være uegaminerede Personer forbudt at behandle. — Jeg vender mig nu til den høitærede Justitsminister, og jeg skal ikke negte, at hans Standpunkt forekom mig noget forunderligt. Han begyndte sit Foredrag med at sige, at han erkendte, at man muligvis nok kunde trænge til Forandring paa dette Omraade, men at han ikke troede, at det nuværende Tidspunkt var heldigt i saa Henseende, hvorimod jeg senere hen under hans Foredrag rigtignok fik den Fornemmelse, at han i Virkeligheden var imod en saadan Forandring paa ethvert omhelst Trin. Hans Hovedargument imod selve Forslaget var det, at der vilde fremstaa Folk, som kun havde studeret Noget, og at man som Følge deraf kunde befrygte halvtuderede Læger, men jeg tror slet ikke, at denne Frygt er grundet. Jeg beklager, at den ærede Minister maaske i dette Tilfælde har temmelig liden Tro til selve Befolkningen, men han kan være forvisset om, at den i saadanne Tilfælde er meget varsom, og til Støtte for denne min Paastand vil jeg fremhæve, at det er meget vanskeligt for